

prima instanță: A.Miron
(Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău)
instanța de apel: V.Pruteanu, L.Popova, A.Gavrilița
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1111/17

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Maria Ghervas

Judecători: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Barbaroș Mihail în interesele recurenților Camnev Anatolii și Camnev Rodica,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Camnev Anatolii și Camnev Rodica împotriva lui Spivac Igor privind evacuarea forțată, încasarea sumei pentru locațiune, a dobânzii de întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Camnev Anatolii și Camnev Rodica, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 octombrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 10 septembrie 2014 Camnev Anatolii și Camnev Rodica s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Spivac Igor, solicitând evacuarea lui și a bunurilor din garajul nr.139, str. Doina, 150 A, mun. Chișinău, CCG 114, încasarea sumei locațiunii în mărime de 1 300 euro neachitată pentru perioada 01 august 2013 - 01 septembrie 2014; dobânda de întârziere în sumă de 2 920 lei, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 5 000 lei.

În susținerea cererii au indicat că, la 01 august 2013 a făcut cunoștință cu Spivac Igor care a solicitat locațiunea garajului ce îl dețin în proprietate, din str. Doina 150 A, mun. Chișinău, CCG-114. Potrivit înțelegerii amiabile, plata locațiunii constituie 100 euro/lună pentru toată suprafața garajului de 25,4 m . Tot la 01 august 2013 i-au transmis cheile garajului și careva din bunurile personale: unelte de lemnărie, chei de reparație a automobilelor, topor, fereastră, gealău, safeu de păstrare a lucrurilor și alte bunuri. Din august 2013, de la momentul predării bunului, pârâtul nu a achitat plata locațiunii. Fiind somat de mai multe ori, a motivat că nu are cu ce achita deoarece nu-i merg afacerile. La 14 noiembrie 2013 l-a rugat pe pârât să-și strângă toate lucrurile sale și să-i predea garajul, dar a fost rugat măcar încă o lună să fie lăsat pentru a-și găsi în altă parte unde să poată păstra bunurile sale. L-a apelat telefonic, însă a încetat să răspundă la telefon, a schimbat lacătul de la ușa garajului îngrădindu-i accesul la proprietate, de la 14 decembrie 2013 se eschivează de a se întâlni, nu răspunde la apeluri telefonice, nu

achită plata pentru chirie, obraznic și samavolnic se folosește până în prezent de proprietate. Prin tulburarea posesiei și gestiunii proprietății i-au fost cauzate prejudicii materiale. S-a adresat la organele de urmărire penală cu cerere privind pornirea urmăririi penale pe faptul acțiunilor samavolnice ale pârâtului, privind tulburarea de posesie și cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere, înregistrată sub nr.17892, repetat la 27 februarie 2014.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani m. Chișinău din 08 octombrie 2015 a fost admisă parțial acțiunea.

A fost evacuat Spivac Igor cu bunurile sale din garajul nr.139, str. Doina 150 A, CCG 114, mun. Chișinău.

S-a încasat de la Spivac Igor în beneficiul Camnev Rodica și Camnev Anatolii cheltuieli de judecată în sumă de 100 lei taxa de stat și 5 000 lei cheltuieli de asistență juridică.

În rest cerințele au fost respinse ca neântemeiate.

La 03 noiembrie 2015 Camnev Anatolii și Camnev Rodica au declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond și pronunțarea în această parte o nouă hotărâre privind încasarea sumei de 3 000 euro pentru perioada 01 august 2013-17 februarie 2016, pentru locațiune, dobânda de întârziere în mărime de 38 213,70 lei, prevăzută de art. 585, 618 și 619 Cod civil și prejudiciul moral de 10 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Camnev Anatolii și Camnev Rodica, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 08 octombrie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, conform probelor scrise anexate la dosar, inclusiv certificatul CCG 114 din 27.03.2014 nr. 03 eliberat pentru prezentarea la OCT Chișinău pentru înregistrarea dreptului de proprietate, apelantul Camnev Anatolii este membru al CCG 214 din 2005, posesorul boxului nr. 139 și la 20.02.2014 a achitat deplin cota pentru boxul nr. 139 suprafața de 25.4 m.p. (f. 12, 13).

Prin răspunsurile IP Rîșcani mun. Chișinău nr. 25113 din 27.12.2013 și nr. c-44z/14 din 04.04.2014 la plângerea lui Camnev Anatol, acesta a fost informat că în rezultatul controlului efectuat s-a stabilit că apelantul prin înțelegere verbală în august 2013 i-a transmis lui Spivac Igor boxul nr. 139, CCG 114 din str. Doina, 150 A, mun. Chișinău pentru un an, iar Spivac Igor refuză să elibereze boxul din motivul că a fost asigurat că nimeni altul nu are cheia de la lacătul de la ușa boxului, însă fără a fi deteriorat lacătul s-a produs o pătrundere în garaj și i-au fost sustrate bunuri personale în sumă de 20 000 lei. Lui Camnev Anatolii i s-a recomandat să se adreseze în mod particular cu o acțiune civilă în instanța de judecată competentă, pentru a fi luată o decizie referitor la evacuarea bunurilor din garajul sus indicat și a datoriilor care sunt. (f. 8, 9)

Astfel indică instanța de apel că, prin înscrisurile indicate și explicațiile date în pricină s-a constatat că, apelanții din anul 2005 în calitate de membru al CCG 114 dețin în folosință boxul nr. 139 suprafața 25.4 m.p. din CCG 114 din str. Doina, 150 A, mun. Chișinău.

De asemenea s-a constatat că, apelanții la 20.02.2014 au achitat deplin cota pentru boxul nr. 139 enunțat și la 27.03.2014 CCG nr. 114 a eliberat certificatul nr. 03 pentru prezentarea la OCT Chișinău pentru înregistrarea dreptul de proprietate al apelanților asupra respectivului boxului nr. 139.

La dosar nu a fost anexat extras din registrul bunurilor imobile în care să fie înregistrat dreptul de proprietate al apelanților asupra boxului nr. 139 suprafața 25.4 m.p din CCG 114 din str. Doina, 150 A, mun. Chișinău.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele constatate în pricină, instanța de apel a invocat că urmează a fi menținută hotărârea primei instanțe.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că la materialele cauzei, contractul de locațiune nu a fost prezentat, or acesta nici nu a fost încheiat între părți în formă scrisă, iar alte probe care să confirme înțelegerea dată nu au fost prezentate. Respectiv, nerespectarea formei scrise a contractului de locațiune atrage inopozabilitatea acestuia față de intimat.

Instanța de apel a considerat eronate și declarative argumentele apelanților privind suportarea unui careva prejudiciu moral ca urmare a acțiunilor intimatului. Mai mult, apelanții nu au motivat prin ce s-a manifestat prejudiciul, care este caracterul și gravitatea suferințelor psihice.

La data de 28 martie 2017 avocatul Barbaroș Mihail în interesele recurenților Camnev Anatolii și Camnev Rodica a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că concluziile primei instanțe cât și a instanței de apel drept sunt eronate, rezultate prin aprecierea incorectă a materialului probatoriu propus în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic litigios.

Indică că nu poate fi reținut argumentul instanței de apel precum că, apelanții nu dețineau dreptul de proprietate asupra bunului, ori, la materialele dosarului au fost prezentate probe ce atestă calitatea lui Camnev Anatolii de membru CCG-114.

De asemenea, nu sunt de acord cu concluziile instanței de apel referitor la lipsa încheierii unui contract de locațiune între părți, ori, în cadrul examinării cauzei au fost prezentate probe confirmă încheierea verbală a contractului de locațiune, la care face referire chiar și instanța de apel.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Barbaroș Mihail în interesele recurenților Camnev Anatolii și Camnev Rodica, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Barbaroș Mihail în interesele recurenților Camnev Anatolii și Camnev Rodica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Barbaroș Mihail în interesele recurenților Camnev Anatolii și Camnev Rodica.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Barbaroș Mihail în interesele recurenților Camnev Anatolii și Camnev Rodica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecători

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru